

ROZPOČET SA ODKLADÁ.
PRE NEZROVNALOSTI ▶ 2

SMOLENICE MAJÚ BYŤ MIESTO,
KDE TO ŽIJE ▶ 3

PRÁCA NAŠICH DŮCHODCOV
JE ČASTO PREHLIADANÁ ▶ 4

Úvodník

Nezáujem, nevšímavosť a ľahostajnosť k prostrediu, v ktorom žijeme. To je jeden z hlavných dôvodov prečo stále viac ľudí stráca nádej na zmenu k lepšiemu. Dá sa to ale povedať o všetkých? Ako vlastne túto ľahostajnosť a nečinnosť mlčiacej väčšiny prekonať? Tieto a podobné otázky sme si kládli pri našich početných stretnutiach. Nechceli sme ostať v zástupe tých, ktorí len rečia, kritizujú a vyhovárajú sa ako to nejde a rozhodli sa založiť občianske združenie Smolenice pre ľudí.

Prečo to všetko robíme? Naším zámerom je v prvom rade rozprúdiť diskusiu a vytvoriť priestor pre zhromaždenie a prezentáciu návrhov a názorov všetkých Smoleničanov, ktorí majú záujem podieľať sa na vytvorení lepšieho obrazu našej obce. To je zároveň aj dôvod, prečo sme sa rozhodli vytvoriť tieto noviny. Prostredníctvom nich vás budeme informovať o udalostiach, radoostiach aj problémoch Smoleníc a dúfame, že tak vytvoríme priestor na verejnú diskusiu, ktorý tu tak zúfalo chýba. Uvítame preto vaše reakcie ku všetkým témam, či už mailom, poštou alebo prostredníctvom webu a facebooku. Všetky kontaktné informácie nájdete na poslednej strane novín. Nechajme bokom osobné antipatie a skúsme dosiahnuť zmenu aj napriek prekážkam, s ktorými sa pri tom môžeme stretnúť.

Pavol Púchly,
predseda OZ Smolenice pre ľudí

K novej ceste sme o krok bližšie

Tomáš Púchly
člen OZ Smolenice pre ľudí

Po štyroch rokoch príprav a prietahov máme opravu hlavnej cesty konečne na dosah. Okresný úrad v Trnave totiž 19. februára vydal stavebné povolenie na rekonštrukciu prvej etapy smolenického úseku cesty II/502. Ak voči tomuto rozhodnutiu nebudú podané ďalšie námietky a pripomienky, povolenie nadobudne právoplatnosť už v priebehu marca. Pred skutočným začatím prác musí prebehnúť ešte verejné obstarávanie na výber dodávateľa. Potrebné prípravy už Trnavský samosprávny kraj spustil, no celý proces potrvá minimálne ďalšie tri mesiace.

Situácia ohľadom cesty sa pritom pohla až začiatkom minulého roku po návšteve predsedu Trnavského samosprávneho kraja Tibora Mikuša v Smoleniciach. Občanom dal verejný príslub, že VÚC cestu opraví. Samosprávny kraj sa zaviazal k zabezpečeniu financií, výberu dodávateľa stavebných

prác aj následnej realizácii stavby. Obec Smolenice mala medzičasom zabezpečiť majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov pod cestou. Túto podmienku sa však splniť nepodarilo a celý projekt preto musel byť rozdelený na dve etapy.

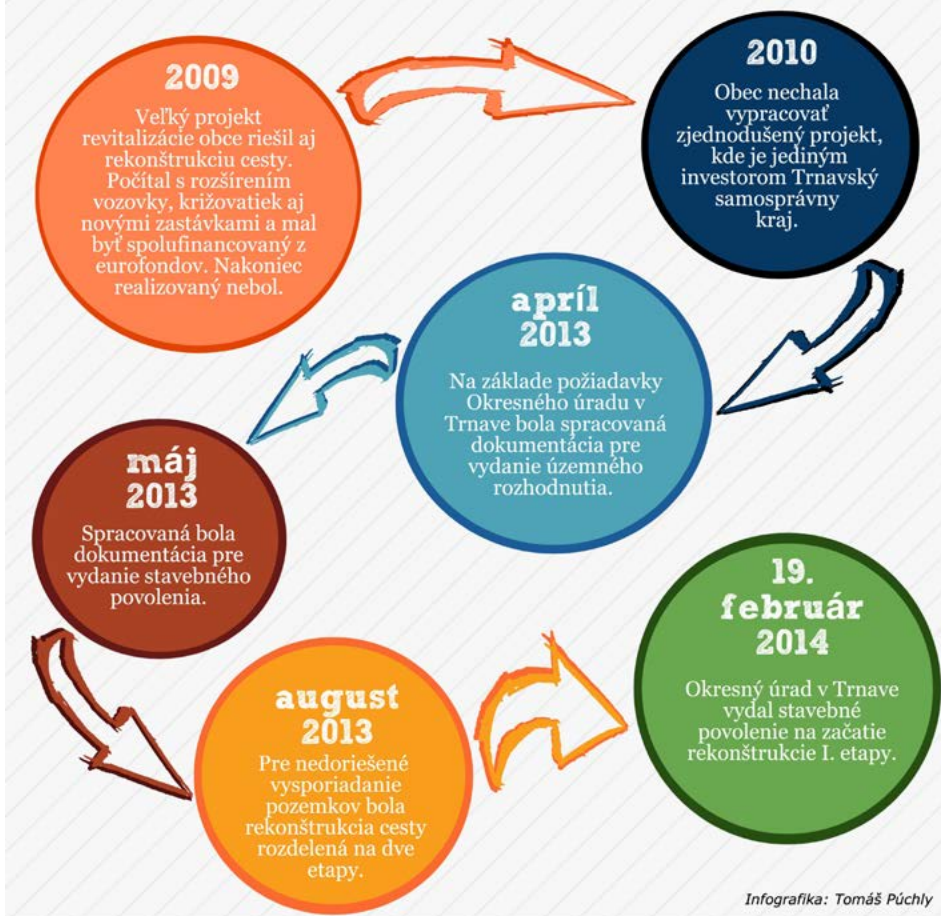
“
Rekonštrukcia prvej etapy by sa mohla začať už v lete.

Rekonštrukcia prvej z nich, ktorá vedie od Lesného závodu po Zajačiu uličku by sa mohla začať už v lete. Na realizáciu druhej etapy, ktorá vedie od Zajačej uličky po koniec Neštichu si však počkáme, pokiaľ sa definitívne nepodarí vyriešiť situáciu okolo sporných pozemkov.

Pokračovanie na strane ▶ 2

K novej ceste sme o krok bližšie

Āko prebieha príprava na opravu cesty II/502

Pokračovanie zo strany ► 1

Séria zdržaní

Prvé prietahy sa začali už v roku 2008, keď musel samosprávny kraj svoj pôvodný zámer opraviť hlavnú cestu odložiť kvôli výstavbe kanalizácie. Tá prebehla v rokoch 2009 a 2010.

Ešte v roku 2009 bol pritom v rámci zámeru revitalizácie obce spracovaný podstatne náročnejší projekt, ktorý počítal nielen s rekonštrukciou cesty, ale aj s jej rozšírením a vybudovaním nových zastávok a nového odvodnenia cesty. Spolufinancovaný mal byť z eurofondov, no pre problémy s pozemkami a finančnú náročnosť sa ho nakoniec zrealizovať nepodarilo.

Obec preto nechala vypracovať zjednodušený projekt, ktorého prípravy prebiehajú v súčasnosti. Tentokrát sa počíta výlučne s investíciou Trnavského samosprávneho kraja. Okrem prerábky podlažia a polozenia nového asfaltového koberca počíta aj so zjednotením šírky jazdných pruhov a zriadením odbočovacích pruhov na križovatkách smerom na Boleráz a Zámockú ulicu. Meniť by sa malo aj usporiadanie autobusových zastávok pri obecnom úrade.

Schválenie rozpočtu sa odkladá. Pre nezrovnalosti

Branislav Lengyel

bývalý člen finančnej komisie

Naši poslanci sa na pracovnom stretnutí opäť nedohodli na podobe tohtoročného rozpočtu. Príčinou sú nedoriešené nezrovnalosti z minulého roku. Celkové výdavky sa totiž výrazne odlišujú od sumy, ktorá bola pôvodne schválená.

Keďže rozpočet je jednou zo základných otázok života obce, jeho schvaľovanie, kontrolu a čerpanie by sme nemali brať na ľahkú váhu.

Celý problém je zrejme pri pohľade na niekoľko čísel. V rozpočte na rok 2013 sú schválené príjmy vo výške 1 504 153 eur a výdavky 1 503 485 eur. Obecné zastupiteľstvo navýšilo uzneseniami v priebehu roka príjmy o ďalších 134 270 eur tým, že použilo prebytok z roku 2012. Žiadne iné navýšenie rozpočtu obecné zastupiteľstvo

neprejednalo, čo znamená, že na strane príjmov by dnes mala byť základom suma 1 638 423 eur.

Vôbec nie je neobvyklé, že suma skutočných príjmov je úplne iná.

Dnes si zodpovednosť za vzniknutý stav ako horúci zemiak pohadzuje obecné zastupiteľstvo na jednej strane a obecný úrad na strane druhej.

Obecné zastupiteľstvo má samozrejme možnosť v priebehu roka rozpočet upraviť, prípadne rozdiel schváliť v záverečnom účte. Neobvyklé ale je, keď

sa výdavková strana rozpočtu zásadne odlišuje od schválenej sumy. A presne to sa stalo v Smoleniciach.

Bez oficiálnej úpravy rozpočtu obec použila na investičné akcie približne 138 000 eur a z toho dokonca bez schválenia obecným zastupiteľstvom až 70 000 eur. To je jasným porušením nielen vlastných nariadení obce, ale aj zákona o rozpočtových pravidlách.

Neprehľadnosť financovania týchto aktivít spôsobila, že od začiatku decembra 2013 do dnešného dňa sa poslanci nevedia dohodnúť, ako túto situáciu riešiť a uzavrieť úpravu rozpočtu roku 2013, ktorý je základom pre tvorbu rozpočtu na tento rok.

Dnes si zodpovednosť za vzniknutý stav ako horúci zemiak pohadzuje obecné zastupiteľstvo na jednej strane a obecný úrad na strane druhej. Smolenice tak budú v rozpočtovom provizóriu hospodáriť aj naďalej.

Radosť aj boj

*Smolenice krásna dedina,
rozprestierajúca sa pod horami nie rovina,
Malé Karpaty, jaskyňa Driny, Havranica, Záruby,
chodia sem turisti z celého sveta prejsť sa po nebi,
pod horou zámok sa hrdí,
Solmus prvá písomná zmienka kronika tvrdí.
To je dačo z minulosti,
pome k terajšiemu životu v obci.*

*Život sťa Slováckova životaschopnosť,
Smoleničanov neni veľa ani dosť,
je nás tak zrejme ako nás má byť,
radosť aj boj tu v dedine žiť.*

*Komu Smolenice prirastú k srdcu,
nechce opustiť dom, byt, chatu, ulicu,
iba tí, ktorí nie sú tu spokojní,
opustia rodnú hruď mám také dojmy.
Vzdať sa a odísť z tejto pulzujúcej krásy,
skôr než to by mi vypadali vlasy,
kto silu a entuziazmus stratil,
od hanby sa sem nevrátil.*

*Samozrejme za hranice chodia ľudia na zárobky,
aby hodili viac eur do peniaženky,
Je to pochopiteľné,
nie však nutné,
no aspoň ako pán Banič vody rozmútime.
Ktokoľvek tu žil, žije, bude žiť,
v srdci 9 písmen navždy bude nosiť.
Môj názor je z reálnej stránky opísaný,
iba pre vás dámy a páni.*

Stanley Tos-Nos Borčák

Staňme sa súčasťou diania

Vladimír Novák

Už nejaký čas premýšľam, prečo tak krásne situovaná obec, s tak krásnou históriou a bohatstvom je stále tam kde je. Prečo obec s tak unikátnym potenciálom nevie predať samu seba v prospech jej občanov? Prečo sa nevie za dve dekády dekadentných vlád, nezávisle na situácii postaviť, zhromaždiť všetky svoje sily a povedať: „Hej, sme tu a máme vám čo ponúknuť!“

Je to také typicky slovenské. Tak ako slúžiť, pohostiť, nechať sa pošliapať, závidieť, nedopriať a ohovárať. Slovenské vlastnosti, ktoré v našej perle karpát cítiť až pričasto.

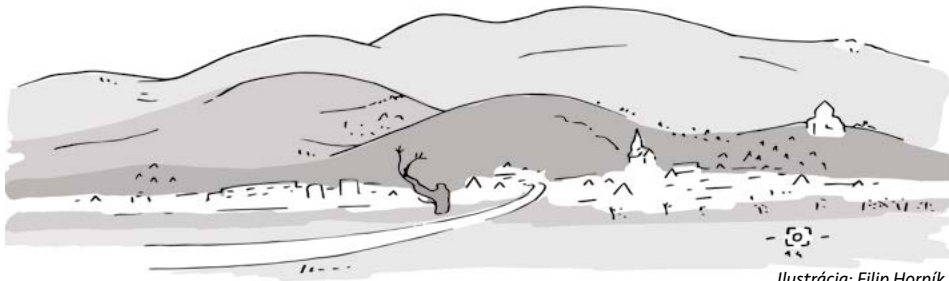
Smolenice mám rád, je to môj domov. Kdekoľvek som sa v živote dostal, pri návrate domov mi vždy srdiečko pokorie. Cesta od „Mórichofu“, prechádzam zákrutu a otvára sa mi krásny pohľad. Kopce Malých Karpát strážia a dozerajú na malebnú obec na jej úpä-

tí. Táto panoráma ma uchváti v každom ročnom období.

Prečo by sme si nemali žiť lepšie? Prečo sa len prizerať? Staňme sa spolu súčasťou diania. Tvorme históriu, budúcnosť, hodnoty. Tvorme aktívne každý náš deň.

Realita je však iná. Znechutení a ľahostajní ľudia. Preto som rád, že v poslednej dobe prichádza čím ďalej, tým viac pozitívnych ľudí s chuťou do života, práce, zmeny k lepšiemu. Jedinou chybou je postoj neprajníkov. Každý si zohrievame vlastnú polievocku, ale musíme aj spoločne zohrievať a variť v kotli pre všetkých, za všetkých, pretože len bok po boku, spoločne, môžeme dokázať nemožné.

Verím ľuďom, verím v dlhodobé plánovanie a prácu, ktorých plody zožneme možno až o pár rokov. Ale keď nezačneme dnes, tak potom kedy? A keď nezačneme my, kto potom? Istotu máme len v tom, že nám nepomôže nikto, ak to neurobíme my sami!

Ilustrácia: Filip Horník

Smolenice majú byť miesto, kde to žije

Peter Križan

člen OZ Smolenice pre ľudí

Niekedy v roku 1999 som pricestoval do chorvátskeho Osijeku. Pred mestom boli ešte natáhané ostnaté drôty a porozkladané protitankové zátarasy. Mestečko bolo iba pár dní bez nebezpečnosti bojov chorvátsko – srbského konfliktu. Okolo jedenástej v noci som šiel do centra mesta a videl nesmierne veľa mladých, starých, a aj ľudí s deťmi pri káve, vínu alebo kole.

Žiarili šťastím, že sa môžu slobodne stretnúť a len tak klábosiť o futbale, varení, o tom čo sa stalo dnes alebo sa má stať zajtra. Ľudia žili a znakom toho bolo, že sú vonku a družia sa

so svojimi priateľmi, susedmi a spoluobčanmi.

Mal som pocit, že aj tu v Smoleniciach ľudia mali potrebu ísť von a stretávať sa. Aspoň desať rokov dozadu by nás od mája do októbra neudržal doma žiaden seriál. Chodilo sa všade, kde sa dalo – do záhrady K+H, do barov a mladí postávali okolo zastávok alebo v kafičku. O polnoci na Silvestra sa pred kulturákom nedalo pretlačiť, tak tam bolo plno. Žili sme... a dnes, akoby tu fungovali iba dôchodci.

Keď som šiel tesne pred Vianocami cez Častú, zrazu som videl to, čo mi u nás chýba. Na námestíčku obrovský biely šiator, punč, varené víno, niečo pod zub a veľa ľudí, ktorí si

zohrievajú ruky hrnčekmi a drkotajú odušu. Zdá sa, že tam ľudia žijú...

Kríza nemôže byť výhovorkou, aby sme žiť prestali. Sme možno len unavení, leniví, alebo nemáme motiváciu vyjsť zo svojich vyhratých sedačiek od rozpozieraných cudzích príbehov. Žije nás tu veľa a mnohí by radi neutekali do miest, ale zabavili sa tu. Ak by bolo kde.

Potrebujeme inšpiráciu a motivátora, ktorý pomôže vytvoriť prostredie, v ktorom sa začne niečo diať. Smolenice nemajú byť miestom, kde sa spí, ale žije.

Kto alebo čo bude tým motivátorom? Aj o tom budeme písať, diskutovať a hlavne hľadať riešenia na platforme občianskeho združenia Smolenice pre ľudí.

Práca našich dôchodcov je často prehladaná

Jedným z projektov, na ktorý sa podujali členovia Klubu dôchodcov Smolenice bola aj náročná rekonštrukcia zastávok na kalvárii.

Božena Gajdová

predsedníčka Klubu dôchodcov Smolenice

Pracovité ruky členov Klubu dôchodcov sú vidieť na mnohých miestach v obci. Jeden z väčších projektov, na ktorých sme sa podieľali ešte v lete, bola náročná rekonštrukcia zastávok a osadenie nových lavičiek na križovej ceste na smolenickej Kalvárii.

Opravili sme aj časť poškodenej strechy na tamojšej kaplnke. Všimli ste si napríklad aj nový plot za kaplnkou svätého Vendelína? Výsledky našej práce môžete využívať aj pri návšteve kaplnky v Hlboči, kde sme vybudovali nové schody. Pravidelne sa podieľame na čistení a údržbe kostolov, kaplniek, cintorínov a ďalších miestnych pamätihodností.

Dlhoročná tradícia

Klub dôchodcov v Smoleniciach má už dlhodobú tradíciu zjednocovania miestnych dôchodcov. V súčasnej podobe fungujeme od roku 2003. Máme samostatný výbor, ktorý je zodpovedný

za organizovanie činností a chodu klubu podľa vypracovaného plánu. Medzi naše aktivity patria napríklad aj pravidelné posedenia, prednášky, oslavy jubilatov, či kultúrne podujatia. Veľmi obľúbená býva najmä opekačka v Židovej doline pod smolenickým zámkom, kde si členovia zaspievajú ľudové pesničky

V každom veku je niečo krásne, a aj chvíle staroby majú svoje čaro. Závisí len od nás, ako si ich spríjemníme.

so sprievodom harmoniky, porozprávajú sa o svojich radoostiach a starostiach a zaspomínajú si. V našom Klube máme i spevácku skupinu pod vedením pani Ormandyovej. Tá sa pravidelne stretá-

va a svojimi vystúpeniami spríjemňuje rôzne kultúrne podujatia a akcie v Klube, ako i v obci. Výbor Klubu každoročne zabezpečuje aj rekreácie a zájazdy na Slovensku aj v zahraničí. Navštívili sme už rôzne miesta v Rakúsku, Maďarsku, Poľsku a samozrejme aj v Česku.

Druhý domov

Miestni dôchodcovia sa do činností Klubu zapájajú v hojnom počte. Ku koncu minulého roka sme mali až 302 členov, čo je desatina občanov Smoleníc. Pracujeme podľa svojich možností. Často nás síce obmedzujú chýbajúce priestory a nedostatok financií, no aj za takých podmienok dosahujeme dobré výsledky. Väčšina dôchodcov v našej obci, ktorým to zdravotné pomery dovoľujú, preto navštevuje Klub s radosťou a často v ňom vidia svoj druhý domov.

Ved' v každom veku je niečo krásne, a aj chvíle staroby majú svoje čaro. Závisí len od nás, ako si ich spríjemníme. Ak sa teda nudíte a ste sami, neváhajte a pridite medzi nás. V našom klube vás veľmi radi privítame.

Občasník **Smoleničan**
Ročník I / číslo 1 / február 2014
EV 494114, ISSN 1339-5750

Vydáva: Smolenice pre ľudí, o.z.
Adresa: Komenského 53, 919 04 Smolenice
IČO: 42296757

Redakčná rada:
Pavol Púchly, Jozef Štrbka, Peter Križan,
Tomáš Púchly, Štefan Greguš

Šéfredaktor: Tomáš Púchly
Grafik/editor: Tomáš Púchly
Fotografie: Pavol Púchly, Jozef Štrbka

Web: smolenican.sk
Facebook: facebook.com/smolenican
E-mail: redakcia@smolenican.sk

Poštová schránka:
Vinotéka Galéria,
ulica SNP 77, 919 04 Smolenice